وجوه عالیه در آیه «لا یعلم... الغیب الا الله»

البته در مانحن فیه حرفهای دیگری هم هست که به تعبیری یک روایت شریفه: «**لم یجئ اوانها**[1]»؛ هنوز زمان ما زمانی نیست که آن حرفها بتواند خودش را خیلی نشان دهد.

مفتاح: لا یدرک مخلوق شیئاً الاّ بالله

مثلاً یک روایت در کتاب مبارک توحید صدوق هست، حضرت یک جمله کوتاه فرمودند اما در مسائل معرفتشناسی هنگامه است. حضرت فرمودند «**لا يُدرَك مخلوق شيئا إلا بالله و لا تدرك معرفة الله إلا بالله**[2]». خب آن فضا و آن روایت یک چیزی است که «**لم یجئ اوانها**». اگر روایت در آن فضا مطرح شود آن وقت این حصر در آیه شریفه در آن فضای «**لایدرک مخلوق شیئا الا بالله**» جور دیگری معنا میشود، ولی فعلاً دست ما کوتاه و خرما بر نخیل!

علی ای حال آن چه که در فضای بحث ما اظهر است، حصر حقیقی مبالغی است. این، ظاهر است و میتوان برای آن مثالهای مختلفی زد.

---

[1] عن زرارة قال: سألت أبا عبد الله عليه السلام عن هذه الأمور العظام من الرجعة و أشباهها، فقال: «إن هذا الذي تسألون عنه لم يجئ أوانه، و قد قال الله عز و جل: بل كذبوا بما لم يحيطوا بعلمه و لما يأتهم تأويله(مختصر البصائر، جلد۱ ، صفحه۱۰۸)

[2] توحید صدوق ص۱۴۱

بازبینی #2
ایجاد شده 17 ژوئیه 2024 13:00:02 توسط ... .
به روزرسانی شده 17 ژوئیه 2024 14:24:21 توسط ... .